

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XX

Warszawa, dnia 28 czerwca 1938 r.

Nr 13.

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA:		Str.
Poz. 29	Zmiany w urzędowym zbiorze przepisów służbowych (IX.G.1)	157
„ 30	Uzupełnienie zarządzenia w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Argentyną	159
OKÓLNIKI:		
	Egzaminy i świadectwa dla operatorów radiowych. — Wpłaty na Fundusz Obrony Narodowej. — Poświadczenia dla uczestników zjazdów, zawodów (raidów) automobilowych i motocyklowych oraz zawodów kolarskich	159
KOMUNIKATY:		
	Rozszerzenie służby listonosza wiejskiego. — Pierwszy lot Holandia—Australia. — Zmiana kont czekowych w P. K. O. — Zasilanie obiektami Muzeum Poczty i Telekomunikacji. Zwiedzanie Muzeum Poczty i Telekomunikacji. — Konkurs na stanowisko naczelnika urzędu. — Wywieszanie gazety ściennej „Nowiny”. — Uzupełnienie (Nr 12) wykazu wydawnictw pozbawionych debitu pocztowego. — Uzupełnienie (Nr 3) przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę”. — Wycofanie przepisów o pobieraniu i zarachowywaniu taryfowych należności telefonicznych. — Legitymacje unieważnione.	161

Z A R Z Ą D Z E N I A

29

Zmiany w urzędowym zbiorze przepisów służbowych (IX. G. 1).

§ 1. W przepisach o gospodarce materiałowej w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” objętych tomem 1, działu IX urzędowego zbioru przepisów służbowych (IX.G.1) §§ 124, 126, 127 i 128 otrzymują brzmienie następujące:

„§ 124. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, stałym, prowizorycznym oraz kontraktowym, z którymi zawarto umowę o pracę na czas nieokreślony, służy prawo do noszenia munduru określonego w §§ 125 — 126 i 129 — 133.

Pracownicy kontraktowi, z którymi zawarto umowę o pracę na czas określony oraz posłańcy otrzymują umundurowanie wg zasad określonych w § 126.

W dalszym ciągu, pracowników pełniących czynności funkcjonariuszów państwowych, określa się mianem „pracownicy umysłowi”, zaś pełniących czynności niższych funkcjonariuszów państwowych określa się mianem „pracownicy niżsi”.

§ 126. Umundurowanie pracowników niższych obejmuje:
czapkę letnią,

czapkę zimową (narciarzkę),
 płaszcz,
 bluzę zimową,
 spodnie zimowe długie, lub krótkie do butów z cholewami,
 bluzę letnią,
 spodnie letnie długie,
 pas skórzany.

Pracownicy niżsi pełniący czynności wartowników i konwojentów otrzymują nadto buty z cholewami.

Noszenie munduru przez pracowników niższych jest obowiązkowe w czasie pełnienia służby, poza służbą dowolne.

Noszenie pasa skózanego jest obowiązkowe przy płaszczu, natomiast przy bluzie dowolne.

Wzbronione jest noszenie poszczególnych przedmiotów umundurowania łącznie z ubraniami cywilnym.

Pracownicy niżsi otrzymują umundurowanie za zwrotem 25% kosztów. Zwrot kosztów następuje w 5 ratach, z których pierwsza jest płatna w pierwszym dniu miesiąca następnego po wydaniu umundurowania.

Pracownicy kontraktowi, z którymi zawarto umowę o pracę na czas określony oraz posłańcy agencji otrzymują przy objęciu służby czapki i peleryny nieprzemakalne pozostające własnością P. P. T. T.

Po upływie 3-ch miesięcy od daty objęcia służby nabywają prawo do otrzymania pełnego umundurowania za zwrotem 25% kosztów spłacanych w pięciu ratach miesięcznych, z których pierwsza jest płatna w pierwszym dniu miesiąca następnego po wydaniu umundurowania.

W skład wydanego umundurowania wchodzi czapka, która pozostawała dotychczas własnością P. P. T. T.

W razie zwolnienia pracownika kontraktowego lub posłańca agencji przed upływem roku, licząc od dnia wydania umundurowania, jest on obowiązany obok całkowitego uregulowania powyższych 25% należności, wpłacić dalsze 25% zwrotu kosztów otrzymanego umundurowania, które pozostanie jego własnością i nie podlega zwrotowi.

Dla umożliwienia powyższego oraz dla uzyskania podstawy do ewentualnego potrącenia należnej sumy z wynagrodzenia wypłacanego pracownikowi kontraktowemu lub posłańcowi agencji, należy umieszczać odpowiednią klauzulę w zawieranej umowie o pracę.

§ 127. Umundurowanie należy wydawać w następujących terminach:

letnie — w dniu 15 kwietnia,

zimowe — w dniu 15 października

tego roku, w którym przysługuje pracownikowi niższemu prawo do otrzymania munduru.

Od tych dat, niezależnie od ewentualnych opóźnień, należy liczyć wskazane niżej okresy używalności.

Jeśli pracownik nabył prawo do otrzymania umundurowania po upływie wskazanych wyżej terminów, wówczas należy mu wydać odpowiednie do pory roku umundurowanie, w miarę możliwości niezwłocznie.

Początek okresu używalności liczy się w tym wypadku od ostatniego **normalnego** terminu wydania umundurowania.

§ 128. Dla poszczególnych przedmiotów umundurowania ustanawia się następujące okresy używalności:

czapka letnia	— 3 lata
czapka zimowa narciarska	— 3 „
płaszcz	— 3 „
bluza zimowa	— 2 „
spodnie zimowe	— 2 „
bluza letnia	— 2 „
spodnie letnie	— 2 „
buty z cholewami	— 2 „
pas skórzany	— 5 „

W razie utraty lub zniszczenia któregośkolwiek przedmiotu umundurowania, jeśli nastąpiło to bez winy pracownika, otrzymuje on nowy przedmiot umundurowania na warunkach normalnych.

W razie śmierci pracownika, przeniesienia go w stan spoczynku służbowego, wydane umundurowanie nie podlega zwrotowi.

Powyższe nie narusza uprawnień P.P.T.T. do pobrania należnych rat za wydane umundurowanie”.

§ 2. W § 137 skreśla się ustęp 7 i 8.

Nr AG 150 z dnia 8 czerwca 1938 r.

Uzupełnienie zarządzenia w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Argentyną.

W zarządzeniu w sprawie wymiany przekazów pocztowych z Argentyną (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 2, poz. 2) w punkcie 4 dodaje się drugi ustęp o brzmieniu następującym:

„Przekazów pocztowych nadsyłanych z Argentyny, których kwota wypisana jest słownie w języku hiszpańskim, nie należy zwracać do

kraju nadania. Przekaz taki urząd przeznaczenia powinien sprawdzić porównywując kwoty wypisane słownie i cyframi przy pomocy pisowni liczb w języku hiszpańskim (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 19, str. 307 z 1928 r.) i w wypadku zgodności przekaz wypłacić”.

Nr PZ. 501 z dnia 30 maja 1938 r.

O K Ó L N I K I

Egzaminy i świadectwa dla operatorów radiowych.

Egzaminy dla uzyskania świadectwa radiotelegrafisty 1 i 2 klasy oraz dla uzyskania normalnego świadectwa radiotelefonisty przewidziane w rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 2 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 452) odbywać się będą odtąd stale w dniu 15 i 16 kwietnia względnie października każdego roku.

Jeżeli ustalony do przeprowadzenia egzaminu termin przypada na niedzielę lub święto wówczas ulega on przesunięciu na najbliższy następny dzień powszedni.

Dyrekcje Okręgów Poczt i Telegrafów podadzą każdorazowo na terenie swych okręgów do wiadomości publicznej, za pośrednictwem prasy lub radia, oznaczone terminy wzmiankowanych egzaminów, na miesiąc przed ich rozpoczęciem.

Dla uzyskania świadectwa radiotelegrafisty 1 klasy składa się egzamin przed Komisją Egzaminacyjną przy Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Egzamin dla uzyskania świadectwa radiotelegrafisty 2 klasy lub normalnego świadectwa radiotelefonisty powinien być złożony przed Komisją Egzaminacyjną przy Ministerstwie Poczt i Telegrafów, bądź też przed Komisjami przy szkołach lub kursach zawodowych, których ukończenie, zgodnie ze statutami organizacyjnymi tych szkół lub kursów, wydanymi w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafów i Ministrem Komunikacji lub Ministrem Przemysłu i Handlu, uprawnia do ubiegania się o wymienione świadectwa.

Egzamin dla uzyskania ograniczonego świadectwa radiotelefonisty i specjalnego świadectwa radiotelegrafisty w służbie morskiej powinien być złożony w Urzędzie Morskim w Gdyni przed Okrętowym Inspektorem Radiokomunikacyjnym, a dla uzyskania specjalnego świadectwa radiotelegrafisty lub ograniczonego świadectwa radiotelefonisty służby lotniczej powinien być złożony w Ministerstwie Komunikacji przed Komisją Egzaminacyjną dla członków załogi statków powietrznych.

O uzyskanie świadectwa mogą się ubiegać obywatele polscy nie karani sądownie, władający biegle językiem polskim w mowie i piśmie, którzy złożą przepisany egzamin i odpowiadają wyszczególnionym poniżej warunkom.

Kandydaci, ubiegający się o dopuszczenie do egzaminu dla uzyskania świadectwa radiotelegrafisty 1 i 2 klasy oraz normalnego świadectwa radiotelefonisty, winni do dnia 1 kwietnia względnie października danego roku złożyć podanie w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Do podania należy dołączyć:

- a) metrykę urodzenia,
- b) poświadczenie obywatelstwa polskiego,
- c) 2 fotografie na jasnym tle o wym. 52 × 74 mm,
- d) zaświadczenie o odbytych studiach i wymaganych praktykach,
- e) dowód uiszczenia taksy egzaminacyjnej,

Kandydat na radiotelegrafistę 1 klasy powinien:

- a) mieć ukończone 24 lata,
- b) przedstawić świadectwo ukończenia: bądź szóstej klasy gimnazjum państwowego lub prywatnego z prawami według dawnego ustroju lub świadectwo równorzędne, bądź gimnazjum ogólnie-

kształcącego państwowego lub prywatnego z prawami albo gimnazjum zawodowego — wg nowego ustroju, bądź średniej szkoły zawodowej dawnego ustroju, albo też świadectwo szkół zagranicznych uznane w każdym poszczególnym przypadku za wystarczające przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,

- c) w służbie morskiej — wykazać się co najmniej dwuletnią praktyką radiotelegrafisty 2 klasy na morskich statkach ruchomych,
- d) w służbie lotniczej — wykazać się co najmniej roczną praktyką w charakterze radiotelegrafisty 2 klasy oraz wykonaniem 100 godzin lotu, z pełnieniem przez cały ten czas na pokładzie statku powietrznego w sposób zadowalniający czynności operatora radiotelegrafisty 1 klasy.

Radiotelegrafisci 2 klasy służby morskiej, nie odpowiadający warunkowi określonymu pod lit. b), mogą być dopuszczeni do egzaminu dla kandydatów na radiotelegrafistów 1 klasy służby morskiej, jeżeli wykażą się 10-letnią praktyką na stacjach ruchomych służby morskiej.

Świadectwo radiotelegrafisty 1 klasy służby morskiej mogą uzyskać byli radiotelegrafisci Marynarki Wojennej, posiadający wykształcenie określone pod lit. b), jeżeli ukończyli kurs bosmański radiotelegrafii i odbyli 3 lata służby na stacjach Marynarki Wojennej po ukończeniu wspomnianego kursu. Byli radiotelegrafisci Marynarki Wojennej, jeżeli ukończyli kurs bosmański radiotelegrafii, a nie odpowiadają warunkowi określonymu pod lit. b) mogą uzyskać świadectwo radiotelegrafisty 1 klasy służby morskiej, jeżeli ukończyli szkołę powszechną lub równorzędną, albo szkołę zawodową stopnia niższego lub niższą szkołę zawodową dawnego ustroju i odbyli 8 lat służby na stacjach Marynarki Wojennej. Jeżeli przerwa między przejściem z Marynarki Wojennej do handlowej wynosi więcej niż lat 3, kandydaci będą poddani egzaminowi sprawdzającemu z szybkości wydawania i odbioru zgodnie z wymaganiami, określonymi dla radiotelegrafistów 1 klasy.

Kandydat na radiotelegrafistę 2 klasy powinien:

- a) mieć ukończone 21 lat,
- b) przedstawić świadectwo ukończenia co najmniej szkoły powszechnej lub szkoły

zawodowej stopnia niższego, albo niższej szkoły zawodowej dawnego ustroju,

- c) w służbie morskiej — wykazać się co najmniej roczną praktyką radiotelegrafisty na ruchomych stacjach morskich w charakterze radiooperatora,
- d) w służbie lotniczej — wykazać się 2 miesiącami praktyki i wykonaniem 25 godzin lotu, z pełnieniem przez cały ten czas na pokładzie statku powietrznego w sposób zadowalniający czynności operatora radiotelegrafisty 2 klasy.

Świadectwo radiotelegrafisty 2 klasy służby morskiej mogą uzyskać byli radiotelegrafisci Marynarki Wojennej, jeżeli ukończyli szkołę powszechną i kurs podoficerski radiotelegrafii oraz po ukończeniu tego kursu odbyli 3 lata praktyki na stacjach Marynarki Wojennej. W razie przerwy między przejściem z Marynarki Wojennej do handlowej, wynoszącej więcej niż 3 lata, kandydaci przed wydaniem im świadectwa będą poddani egzaminowi sprawdzającemu z szybkości wydawania i odbioru, według wymagań dla radiotelegrafistów 2 klasy.

Kandydaci na radiotelegrafistów 2 klasy, którzy złożą egzamin, a nie będą mogli wykazać się praktyką, wymaganą dla uzyskania świadectwa, otrzymują zaświadczenie o złożeniu egzaminu, które będzie wymienione na świadectwo radiotelegrafisty 2 klasy po odbyciu praktyki.

Ubiegający się o uzyskanie świadectwa radiotelegrafisty specjalnego, bądź świadectwa radiotelefonisty normalnego lub ograniczonego musi mieć ukończone 18 lat oraz gdy chodzi o służbę lotniczą, powinien wykazać się 1-miesięczną praktyką i wykonaniem 10 godzin lotu z pełnieniem przez cały ten czas na pokładzie statku powietrznego w sposób zadowalniający odpowiednich czynności operatora radiowego.

Taksa egzaminacyjna wynosi:

- a) za egzamin na świadectwo radiotelegrafisty 1 klasy 50 zł,
- b) za egzamin na świadectwo radiotelegrafisty 2 klasy 25 zł,
- c) za egzamin na świadectwo radiotelegrafisty specjalne 20 zł,
- d) za egzamin na świadectwo radiotelefonisty 10 zł,
- e) za egzamin dodatkowy z języka obcego 10 zł.

Opłaty wymienione pod lit. a), b) i e) należy wnieść na rzecz Ministerstwa Poczty i Telegrafów, opłaty zaś wymienione pod lit. c) i d)

na rzecz Urzędu Morskiego w Gdyni, o ile chodzi o służbę morską, i na rzecz Ministerstwa Komunikacji, o ile chodzi o służbę lotniczą.

Opłaty te nie dotyczą egzaminów, odbywających się w szkołach lub na kursach zawodowych, wymienionych w ustępie szóstym.

Taksa egzaminacyjna zwrotowi nie podlega.

Egzamin dla radiotelegrafistów 1 i 2 klasy składa się z części pisemnej i ustnej, dla pozostałych operatorów radiowych egzamin jest tylko ustny.

Przedmiotem części pisemnej egzaminu jest opracowanie jednego lub dwu zagadnień z dziedziny radiotechniki, przepisów radiokomunikacyjnych i taryfikacji.

Egzamin ustny odbywa się najpóźniej w ciągu trzech dni po egzaminie pisemnym.

Jeżeli Komisja egzaminacyjna jednomyślnie uzna wypracowanie pisemne za niedostateczne — egzamin uważa się za niezłożony.

Ogólny wynik egzaminu oznacza się stopniami: bardzo dobry, dobry, dostateczny i niedostateczny.

Egzamin uważa się za złożony, gdy kandydat otrzyma ocenę co najmniej dostateczną z każdej grupy przedmiotów, wchodzących w program egzaminu. W razie uzyskania niedostatecznej oceny z jednej grupy kandydat może powtórzyć egzamin po upływie pół roku, w razie zaś większej ilości ocen niedostatecznych z poszczególnych grup egzamin można powtórzyć dopiero po upływie roku.

Egzamin można powtarzać tylko dwa razy.

Za wystawienie świadectwa pobiera się tytułem opłaty kancelaryjnej zł 5.

Świadectwa wydaje Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Program egzaminów ustnych dla uzyskania świadectw operatorów radiowych zamieszczony jest w Dzienniku Urzędowym Min. P. i T. Nr 1/38 poz. 3.

Nr BP. 33 z 11 czerwca 1938 r.

Wpłaty na Fundusz Obrony Narodowej

Wpłaty na F. O. N. powinny być dokonywane za pomocą blankietów nadawczych P. K. O. koloru pomarańczowego, opatrzonych nadrukiem „Fundusz Obrony Narodowej — Warszawa, konto czekowe Nr 6”. Blankiety te są wolne od opłat na rzecz P. K. O. Urzędy i agencje powinny zamawiać blankiety bezpośrednio w biurze ekspedycji druków P. K. O. i stale posiadać odpowiedni zapas.

Blankiety te przechowuje się bez ewidencji i wydaje klientom bezpłatnie.

Poświadczenia dla uczestników zjazdów, zawodów (raidów) automobilowych i motocyklowych oraz zawodów kolarskich.

Przy odbywających się często w Polsce zjazdach, zawodach samochodowych (raidach automobilowych), motocyklowych i zawodach kolarskich, momentem bardzo ważnym jest urzędowe stwierdzenie faktu, kiedy sportowiec - uczestnik przejeżdżał przez daną miejscowość.

Uwzględniając wysuwane w tym względzie dezyderaty organizacyj sportowych, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyraziło zgodę, aby poświadczenia takie wydawały urzędy i agencje pt. zwłaszcza w tych miejscowościach, gdzie poza placówką p.-t. nie ma innego organu urzędowego.

Wobec tego urzędy i agencje p.-t. umieszczać będą bezpłatnie na kartach drogowych lub książeczkach kontrolnych przedstawianych osobiście przez uczestników zjazdów, raidów samochodowych i motocyklowych oraz zawodów kolarskich, urządzanych przez Polski Touring Klub, Automobilklub Polski i afiliowane z nim prowincjonalne kluby automobilowe, Polski Związek Motocyklowy i zrzeszone z nim kluby, oraz przez Polski Związek Motocyklowy kluby, oraz przez Polski Związek Towarzystw Kolarskich, poświadczenie treści następującej:

Poświadczam, że
imię i nazwisko

zgłosił się osobiście w Urzędzie (Agencji) pocztowo-telegr. w dnia
19 . . . r.

o godz.
. dnia 19 . . . r.

Odcisk datownika

Podpis pracownika

Okólnik niniejszy nie dotyczy natomiast osób podróżujących po kraju w jakikolwiek sposób, nie będących jednak uczestnikami raidów samochodowych, motocyklowych lub kolarskich. Umieszczanie poświadczeń, podpisów, odcisków datowników lub pieczęci urzędowych w albumach lub książkach pamiątkowych, okazywanych przez takie osoby, jest zakazane.

Jednocześnie uchyla się okólnik w tej sprawie z dnia 17 czerwca 1937 r. Nr GMO. 116 zamieszczony w Dz. Urz. M. P. i T. z dnia 28 czerwca 1937 r. Nr 13.

Nr GMO. 116 z dnia 25 czerwca 1938 r.

K O M U N I K A T Y

Rozszerzenie służby listonosza wiejskiego.

Z dniem 1 lipca 1938 r. Ministerstwo Poczt i Telegrafów wprowadza służbę listonosza wiejskiego na terenach województw: białostockiego i wołyńskiego z wyłączeniem powiatów Kowel i Sarny oraz w powiecie brzeskim województwa poleskiego, a więc służbą listonosza wiejskiego objętych będzie 299520 km² oraz 31 milionów mieszkańców.

Od tej daty służbą listonosza wiejskiego nie będą objęte tereny województwa: nowogrodzkiego, wileńskiego z wyjątkiem powiatu wileńsko-trockiego, województwa poleskiego z wyjątkiem powiatu brzeskiego oraz powiatów Kowel i Sarny w województwie wołyńskim, a więc 89114 km² oraz około 3,5 miliona mieszkańców.

GMOrg. 1173 z dn. 31 maja 1938 r.

Pierwszy lot Holandia — Australia.

Z okazji pierwszego bezpośredniego lotu z Holandii przez Batawię do Australii (Sydney) dopuszczone będą do przewiezienia tym lotem przesyłki pocztowe, które nadawać mogą wszyscy, którzy pragną, aby przesyłki te zaopatrzone zostały okolicznościowym znaczkiem pocztowym i specjalnym datownikiem.

Przesyłki powyższe, do których winny być dołączone 2 kupony międzynarodowe na odpowiedź, mogą być nadawane w każdym urzędzie pocztowym (agencji) do dnia 25 czerwca br. w Polsce i adresowane w języku francuskim do: „Chef du Bureau d'Expédition à Amsterdam CS”. Wewnątrz tych przesyłek znajdować się mają listy przeznaczone do bezpośredniego lotu Amsterdam — Holandia i zaopatrzone w adres następujący: „voie Amsterdam — Batawia pour premier vol direct Hollande — Australie”.

Nr Pz 230/38 z dnia 11 czerwca 1938 r.

Zmiana kont czekowych w P. K. O.

Konta czekowe w Centrali P. K. O. Dyrekcji Okręgu P. i T. w Wilnie Nr 30032, oraz urzędów telefoniczno - telegraficznych: Brześć n/Bugiem Nr 32008, Grodno Nr 32009, Lida Nr 32010 i Wilno Nr 32011, — zostały zamknięte z dniem 30 kwietnia 1938 r.

Konta czekowe wymienionych jednostek zostały przeniesione do oddziału P. K. O. w Wilnie i otrzymały następujące numery:

Dyrekcja O. P. i T. w Wilnie Nr 703025.

Urząd t-g. t-f. Brześć n. Bugiem Nr 703026.

Urząd t-g. t-f. Grodno Nr 703027.

Urząd t-g. t-f. Lida Nr 703028.

Urząd tg. tf. Wilno Nr 703029.

Nr AK. z dnia 3 czerwca 1938 r.

Zasilanie obiektami Muzeum Poczty i Telekomunikacji.

Dążąc do dalszego, stałego rozwoju Muzeum Poczty i Telekomunikacji i powiększenia ilości posiadanych eksponatów muzealnych przedstawiających rozwój poczty, telegrafu, telefonu i radia, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zwraca się niniejszym z apelem do wszystkich jednostek organizacyjnych P. P. T. T. oraz do pracowników P. P. T. T. o przekazywanie do Muzeum **wszystkich posiadanych obiektów** posiadających muzealne znaczenie, z dziedziny poczty, telegrafu, telefonu i radia.

Przed wysłaniem jakiegokolwiek obiektu należy porozumieć się pisemnie z Muzeum, dla uzgodnienia, czy Muzeum nie posiada już takiego obiektu oraz, czy dany obiekt nadaje się dla celów muzealnych.

Obiekty będące prywatną własnością pracowników mogą być składane w Muzeum w formie depozytu.

Komunikując o tym Ministerstwo P. i T. wyraża nadzieję, że powyższy apel nie minie bez echa.

Nr AG 1799 z dnia 14 czerwca 1938 r.

Zwiedzanie Muzeum Poczty i Telekomunikacji.

Muzeum Poczty i Telekomunikacji w Warszawie można zwiedzać w czwartki i niedziele, z wyjątkiem świąt uroczystych, w godzinach od 12-tej do 14-tej.

Bilet wstępu kosztuje 20 gr. Ucząca się młodzież, wycieczki zbiorowe oraz szeregowi wojskowi płacą 10 gr. Wstęp dla pracowników P. P. T. T. i ich rodzin — bezpłatny.

Okólnik z dnia 19 marca 1928 r. Nr 2062/XI (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 7/1928) uchyla się.

Nr AG 4100 z dnia 15 czerwca 1938 r.

Konkurs na stanowisko naczelnika urzędu.

Ogłasza się konkurs na stanowisko naczelnika rejonowego urzędu telefoniczno-telegraficznego II kl. w Płocku.

Przy urzędzie znajduje się mieszkanie służbowe dla naczelnika.

Podania należy wnosić do Dyrekcji Okr. P. i T. w Warszawie w terminie do dnia 10 lipca 1938 r.

Nr BP. 216/II/38 z dnia 30 maja 1938 r.

Wywieszanie gazety ściennej „Nowiny”.

Wojskowy Instytut Naukowy wydaje tygodniową gazetę ścienną „Nowiny”, informującą o ważniejszych wydarzeniach w kraju. Ponieważ udostępnienie tego czasopisma publiczności, zwłaszcza na terenie wsi i małych miasteczek będzie bardzo pożyteczne z ogólnospołecznego punktu widzenia, przeto poleca się wszystkim urzędom i agencjom p.-t. wywieszać gazetę ścienną „Nowiny”, otrzymywaną bezpośrednio od administracji pisma, w miejscach widocznych i łatwo dostępnych publiczności, oraz zmieniać z chwilą otrzymania nowego numeru.

Nr GMO. 116 z dnia 18 czerwca 1938 r.

Uzupełnienie do wykazu wydawnictw pozbawionych debitu pocztowego.

Do nin. numeru Dz. Urzędowego dołączone jest uzupełnienie (Nr 12) wykazu wydawnictw

pozbawionych debitu pocztowego (zał. do Dz. Urz. M. P. i T. Nr 1 z 1938 r.) które należy pociąć na paski i nalepić na odpowiednich stronach wykazu.

Uzupełnienie przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę”.

Do nin. numeru Dziennika Urzędowego dołączone jest uzupełnienie (nr 3) do przepisów „Opłaty i warunki przesyłania paczek za granicę” (zał. do Dz. Urz. M. P. i T. Nr 5, poz. 14 z 1938 r.), z którego część pierwszą należy pociąć na paski i nalepić na odpowiednich stronach przepisów, pozostałe zaś zmiany przeprowadzić odrębnie.

Nr 201/38 z dnia 9 czerwca 1938 r.

Wycofanie przepisów o pobieraniu i zarachowywaniu taryfowych należności telefonicznych.

W związku z wejściem w życie regulaminu telefonicznego, cz. II, Ewidencja i zarachowanie opłat, należy wszystkie posiadane egzemplarze „Przepisów o pobieraniu i zarachowywaniu taryfowych należności telefonicznych” (V. Tf. 4, wyd. 1933 r.) przesłać do okręgowych składnic mat. pocztowych, które przeznaczą je na makulaturę.

Nr TE. 2002 z dnia 22 czerwca 1938 r.

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

L. p.	Nazwisko i imię	Tytuł służbowy	Nr legitymacji	Data wystawienia	Dyr. Okr. P. i T.
1	Mgr. Brzeziński Zdzisław	prac. kontr.	525	20.VII.1937 r.	Kraków
2	Salamon Franciszek	pocztylion	8317	21.III.1935 r.	„
3	Niedzielski Stanisław	asystent	2729	1.III.1935 r.	Bydgoszcz

Adres Administracji: **MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW**
Warszawa, Warecka nr 16, II p., pokój nr 101, tel. 555-20, we wn. 143.

PRENUMERATA WYNOŚI:

kwartalna 3 zł.

półroczna 6 zł.

roczna 12 zł.

Wpłaty za Dz. Urz. M. P. i T. należy skuteczniać za pomocą przekazów rozrachunkowych.

Drukarnia Państwowa nr 99498. 7000.

Cena 20 gr